

พระราชบัญญัติ

ศุลกากร (ฉบับที่ ๑๕)

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “อธิบดี” ในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“คำว่า “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมาย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๖ (๒) มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๔ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ และมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๕๗ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๖ (๒)... “ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำปรับ”

มาตรา ๑๕... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๑๕... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๒๑... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๒๒... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๒๘ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และจะให้ริบตัวเรือนนั้นก็ได้”

มาตรา ๒๙... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท”

มาตรา ๓๐... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และของนั้นให้ริบเสีย”

มาตรา ๓๓... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท”

มาตรา ๓๘... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๔๕... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๕๓... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท”

มาตรา ๕๕... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๕๗... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท”

มาตรา ๖๐... “ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือสามเท่าของจำนวนค่าภาษีที่ขอคืน หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๖๖... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๖๘... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๗๐... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๗๒... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๗๔... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และสินค้าที่ได้บรรทุกลง หรือขนขึ้น หรือวางหรือเหลืออยู่ในเรือนั้น ให้รับเสีย”

มาตรา ๘๐... “ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๘๑... “ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท สำหรับหีบห่อหนึ่ง ๆ ที่ไม่ได้แสดงนอกจากคำภีร์ที่ต้องเสียสำหรับของนั้น”

มาตรา ๘๓... “ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๘๕... “ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๑๐... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๑๑๔... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๑๑๕... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๑๑๕... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๕ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๕ ทวิ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พระพุทธศักราช ๒๔๘๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๘๗ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๑... “ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๑๒... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พระพุทธศักราช ๒๔๘๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๘๗ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๕... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๑๖... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๒๒... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๕... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๑๖... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ พนักงานศุลกากรอาจตรวจค้นบุคคลใด ๆ ในเรือกำปั่นลำใด ๆ ในเขตท่า หรือบุคคลที่ขึ้นจากเรือกำปั่นลำใด ๆ ก็ได้ แต่ต้องมีเหตุอันสมควรสงสัยว่าบุคคลนั้น ๆ มีหรือพาไปกับคนซึ่งของอันยังมีได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม จึงให้ตรวจค้นได้ อนึ่ง ก่อนที่จะตรวจค้นบุคคลผู้ใด บุคคลผู้นั้นอาจร้องขอให้นำตนอย่างรวดเร็วตามควรแก่เหตุไปยังพนักงานศุลกากรผู้ใหญ่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าสารวัตรหรือนายด่าน นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือหัวหน้าสถานีตำรวจที่ใกล้ที่สุด ส่วนพนักงานที่มีผู้นำบุคคลเช่นนี้มาส่งนั้นจะต้องวินิจฉัยว่ามีเหตุอันสมควรสงสัยเพียงพอ หรือไม่ และจะควรให้ตรวจค้นหรือไม่ ถ้าบุคคลนั้นเป็นหญิงก็ให้ใช้หญิงเป็นผู้ตรวจค้น

ถ้าพนักงานผู้ใดตรวจค้นบุคคลใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ท่านว่าพนักงานผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ถ้าพบผู้ใดกำลังกระทำความผิดหรือพยายามกระทำความผิด หรือใช้ หรือช่วย หรือยุยงให้ผู้อื่นกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจับผู้นั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ แล้วนำส่งยังสถานีตำรวจพร้อมด้วยของกลางที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือพยายามกระทำความผิด เพื่อจัดการตามกฎหมาย และถ้ามีเหตุอันสมควรสงสัยว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด พระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือมีสิ่งของไปกับตัวอันจะเป็นของที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมาแล้ว หรืออาจได้กระทำความผิดขึ้นก็ดี พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจับผู้นั้นส่งไปจัดการโดยทำนองเดียวกัน”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สิ่งที่ยึดไว้นั้น ถ้าเจ้าของหรือผู้มีสิทธิไม่มายื่นคำร้องเรียกเอาภายในกำหนด หกสิบวัน สำหรับยานพาหนะที่ใช้ในการกระทำผิด หรือสามสิบวันสำหรับสิ่งอื่น นับแต่วันที่ยึด ให้ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่เป็นเจ้าของ และให้ตกเป็นของแผ่นดิน โดยมีพักต้องคำนึงว่าจะมีการฟ้องคดีอาญานั้นหรือไม่”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๔๙๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ทวิ ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื่อ รับจํานำ หรือรับไว้ โดยประการใดซึ่งของอันตนรู้ว่าเป็นของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจํา กัด หรือของต้องห้าม หรือที่เข้ามาในราชอาณาจักรโดยยังมิได้ผ่านศุลกากร โดยถูกต้องก็ดี หรือเป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ซื่อจํา กัดหรือซื่อห้ามอันเกี่ยวแก่ของนั้นก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษจําคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือทั้งจํา ทั้งปรับ”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๕

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ ของสดของเสียซึ่งยังมิได้รับมอบไปโดยยื่นใบขนบริบูรณ์ และมีอาการแสดงชัดว่าของนั้นบุคหน้าแล้ว อธิบดีจะสั่งจําหน่ายหรือทำลายเมื่อใดก็ได้ โดยอาจเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือก็ได้”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๒ ทวิ ถ้าห้ความผิดตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๕๖ และความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๕ ทวิ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พระพุทธศักราช ๒๔๘๐ ถ้าราคาของกลางรวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วเกินกว่าสี่แสนบาท ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่จะเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้อง และการที่คณะกรรมการงดการฟ้องร้องเช่นนี้ ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มกัน ผู้กระทำผิดนั้นในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดอันนั้น”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๕ หรือมาตรา ๕ ทวิ ผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำคุกปรับ และของทั้งปวงอันเนื่องด้วยการกระทำความผิดนั้นให้ริบเสียสิ้น โดยมีพักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี